

дорослого населення має підвищений артеріальний тиск (показник, більший за 140/90 мм). У нашій країні близько 12 млн хворих на АГ різного віку. Складність лікування полягає в тому, що пацієнти мають приймати гіпотензивні препарати на постійній основі після діагностування гіпертонії. Серед лікарських форм гіпотензивних препаратів найбільш розповсюдженими є оральні – таблетки та капсули. Але останнім часом в США та Європі проводяться дослідження щодо розробки препаратів для прийому у ротовій порожнині.

Мета дослідження. Аналіз українських та європейських фармацевтичних розробок сучасних засобів для лікування гіпертонії у формі букальних плівок.

Матеріали та методи. Використано методи узагальнення та систематизації, наукові публікації та власні дослідження.

Результати дослідження. Застосування букальних плівок при АГ визнане в багатьох випадках більш зручним для пацієнтів, ніж традиційних пероральних форм. Слід відзначити простоту використання, швидкість настання фармакологічного ефекту, відсутність негативного впливу на ШКТ, простота умов використання, можливість використання без необхідності запивати водою та у людей з порушеною функцією ковтання, швидка розчинність у слині тощо. Поєднання фармакологічних та споживчих якостей роблять букальні плівки перспективною лікарською формою для покращення стану лікування гіпертонії.

В Україні на фармацевтичному ринку на даний момент відсутні у продажу букальні плівки гіпотензивної дії вітчизняного виробництва. Хоча українськими науковцями розробки такої лікарської форми проводяться на основі активного фармацевтичного інгредієнта (АФІ) еналаприл, який відноситься до групи ангіотензин-перетворюваних ферментів. За кордоном асортимент плівок значно ширший і відомі розробки полімерних букальних плівок, де в якості АФІ використовуються похідні амлодіпіна, каптоприла, периндоприла тощо. В якості плівкоутворюючих допоміжних речовин для одержання лікарської форми найчастіше використовуються мукоадгезивні полімери, наприклад, натрій карбоксиметилцелюлоза, гідроксипропілметилцелюлоза, гідроксиетилцелюлоза, полівінілпіролідон, похідні альгінової кислоти.

Висновки. Актуальним напрямком для лікування АГ є розробка букальних плівок, що забезпечує високу біологічну доступність, терапевтичну ефективність, дотримання пацієнтом режиму та зручність використання як амбулаторно, так і в умовах стаціонарного лікування.

АНАЛІЗ АСОРТИМЕНТУ ЕКСТЕМПОРАЛЬНИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ НАШКІРНОГО НАНЕСЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ В ДЕРМАТОЛОГІЇ

Лищенко В.В.

Науковий керівник: Зуйкіна Є.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

zujkina.lizaveta@gmail.com

Вступ. На сьогоднішній день актуалізується проблема екстемпорального виробництва ліків в Україні.

Дивлячись на досвід закордонних колег з високим рівнем розвитку екстемпоральної рецептури, все більше аптек починають розробляти технологічні інструкції та виготовляти згідно них лікарські препарати.

Мета дослідження. Метою нашого дослідження стало проведення аналізу асортименту екстемпоральних лікарських засобів для нашкірного нанесення, що застосовуються в дерматології.

В ході роботи необхідно було проаналізувати склад прописів, визначити основні недоліки та шляхи їх подолання. Запропонувати більш оптимальні, економічно доцільні та біофармацевтично обґрунтовані склади екстемпоральних ліків для зовнішнього застосування.

Матеріали та методи. Нами були проаналізований асортимент, дерматологічних та косметичних лікарських форм у формі мазей, протирок та лосьйонів які використовуються в дерматології. За необхідне вважали розробку оптимального складу сучасної основи, яка має відповідати сучасним вимогам таким як: технологічність, стабільність, період та ступінь вивільнення діючих речовин.

Результати дослідження. Дослідження показали що частіш за все в аптеках використовуються креми та мазі.

Асортимент лікарських препаратів у формі мазі незначний, що пояснюється низьким рівнем вивільнення діючих речовин з гідрофобних основ, незручністю використання (залишає сліди на одязі), наявності парникового ефекту та порушення дихальної функції шкіри при застосуванні. В якості мазевих основ в екстемпоральних мазях частіше за все використовують ланолін – вазелінову основу. Ця основа є менш технологічною а ніж основи які представлені та використовуються у сучасних прописах за кордоном.

Враховуючи ряд переваг та перспективність введення до складу емульсійних основ речовин з різними фізико-хімічними властивостями, нами були розроблені експериментальні зразки та досліджені наступні показники основ: в'язкість, густина, показники рН та стабільність в процесі зберігання. За результатами експерименту для подальших досліджень були відібрані два зразки.

Звернувши увагу на косметичні лосьйони які використовуються у дерматології, ми розглянули можливість заміни рідкого носія на емульсійну основу без зміни активних фармацевтичних інгредієнтів, що дасть змогу збільшити біодоступність та ефективність лікарського засобу.

Висновки. Результати проведених досліджень дадуть змогу вдосконалити склад мазевої основи в лікарських засобах для нашкірного застосування, що буде сприяти розширенню асортименту екстемпоральних прописів для застосування в дерматології та збільшенню якості лікарських препаратів за багатьма показниками.

ВИВЧЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ЛІКАРСЬКИХ СУБСТАНЦІЙ

Міленко М.М., Пругіна Т.В., Манський О.А.

Науковий керівник: Ніколайчук Н.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

tfp@nuph.edu.ua

Вступ. Незважаючи на збільшені обсяги виробництва в Україні лікарських засобів найважливіших фармакотерапевтичних груп потреба вітчизняної охорони здоров'я у високоякісних препаратах з належною біодоступністю і безпекою все ще не задовольняється